

и да ся помоли ; а ученици-ти запрѣтихъ имъ. Ст. 15.

И доведохъ при него дѣца, да ся прикосне при тѣхъ; а ученици-ти запрѣтывахъ на тыя които гы водахъ. Мар. 10; 13.

П. Колко голѣмы бѣхъ тыя дѣца ?

О. Нѣкои отъ тѣхъ бѣхъ доста голѣмы за туй гы “водахъ,” а други бѣхъ дѣчица които бѣхъ малкы за туй гы “принсяхъ,” — “Принсяхъ му още и дѣчица.” Лук. 18; 15.

П. Защо водахъ дѣца-та при Исуса ?

О. За да приѣмжтъ благословеніе-то Му.

Между Еврей-ты имаше обычай когато челоуѣкъ искаше да благослови нѣкого, да възложи рѣцѣ-тѣ си на него и да ся помоли Богу за него (Быт. 48; 14. Мар. 10; 16. Мат. 8; 18). Вѣроятно е че тыя челоуѣци бѣхъ набожни родители които вѣрувахъ въ Христа и искахъ да посвятятъ и чада-та си на него, и да приѣмжтъ благословеніе-то Му.

П. Що сж длѣжни всичкы-ти родители да правятъ ?

О. Да доводятъ дѣца-та си при Исуса.

П. Защо ученици-ти запрѣтывахъ да доводятъ дѣца-та при Исуса ?

О. Вѣроятно че мысляхъ, едно че не бѣше прилично да прѣкъсватъ важно-то Му ученіе и да ся занимава съ дѣца ; друго, че тыя дѣца бѣхъ толкова малкы щото не можахъ да приѣмжтъ ползъ отъ него.

П. Угодно ли бѣше, на Исуса обхожденіе-то на Апостолы-ты ?

О. Не. Марко казува че “Това като видѣ

